

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/58/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112011401
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Gáborík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112011401.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Gáboríka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. apríla 2014 prejednal odvolanie obžalovaného

I. E.

nar. XX.XX.XXXX v Y., bytom Y., E. XXX/XX,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/129/2012 zo dňa 13.03.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/129/2012 zo dňa 13.03.2013 bol obžalovaný I. E. uznaný vinným v bode 1) zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. a § 139 písm. c) Tr. zák., pretože od konca roku 2007 do mája 2010 v rodinnom dome na W. E. č. XXX/XX v Y., približne v desaťdňových intervaloch proti vôli svojej teraz už bývalej manželky S. E. ju nútil k orálnemu styku tým spôsobom, že za použitia škrtenia, šticovania vlasov, vyhrážania sa, že jej odhrýzne bradavky, vykrúcania rúk a dávania do polohy, v ktorej sa nemohla brániť, si na ňu obkročmo sadal, jednou rukou ju držal za ruky a druhou rukou jej vkladal svoj pohlavný úd do úst, a keď sa mu to nepodarilo, sám si masturbáciou pomohol k výronu semena, ktorú dokončil nad jej tvárou; v bode 2) zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., pretože od roku 2006 do 12.12.2010 v presne nezistené dni a čas, v mieste trvalého bydliska, v rodinnom dome na W. E. č. XXX/XX v Y., zaobchádzal teraz už so svojou bývalou manželkou S. E. tým spôsobom, že ju opakovane urážal, ponižoval, pri častých nočných príchodoch v podnapitom stave ju bezdôvodne budil, odopieral jej spánok, vulgárne jej nadával do píč a kuriev, čím sa u S. E. vyvinul syndróm týranej osoby prejavujúci sa v poruche prijímania stravy, v poruche srdečného rytmu, spánkovým deficitom, psychickou vyčeranosťou z opakujúcich sa stresov.

Bol za to odsúdený podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, zo dňa 04.10.2011 sp. zn. 3T/129/2011, ktorým bol obžalovanému za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere

6 mesiacov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu na hlavnom pojednávaní do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie obžalovaný, ktoré smerovalo proti výroku o vine, ako aj o treste. Odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu. Uviedol, že s bývalou manželkou mali spolužitie s bežnými problémami, pričom v roku 2010 bolo ich manželstvo rozvedené, pretože došlo k ich vzájomnému odcudzeniu. Keď dcéra V. dospelá, vulgárne mu nadávala. Sexuálneho násillia ani týrania voči svojej bývalej manželke sa nedopustil. Inkriminované momenty, kedy malo dôjsť k spáchaniu sexuálneho násillia sú časovo vymedzené neurčito, iba rokmi, prípadne mesiacmi. Vina mu bola preukázaná len na základe tvrdení poškodenej S. E., staršej dcéry V. a jeho výpovede. Pokiaľ sa mal dopustiť priestupkov, nikdy nebolo preukázané ublíženie na zdraví, ako tvrdí poškodená. Neexistujú žiadne dôkazy o tom, že sa dopúšťal fyzických útokov, týrania a sexuálneho násillia voči bývalej manželke. Alkohol požíva príležitostne, obvinenia zo strany jeho bývalej manželky a staršej dcéry považuje za vymyslené a vykonštruované. Navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b) a c) Tr. por. zrušiť v časti vo výroku o vine a treste.

Prokurátorka krajskej prokuratúry v konaní o odvolaní navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Okresný súd pri zisťovaní skutkového stavu postupoval správne a v súlade so zákonom, keď vykonal všetky potrebné dôkazy a tieto aj správne objektívne vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, jednotlivo i v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Vypočul obžalovaného, poškodenú, ako aj svedkov, ktorí sa mohli k veci relevantne vyjadriť a prejednal aj ostatné listinné dôkazy. Okresný súd svoje skutkové zistenia pod bodmi 1) a 2) správne oprel o výpoveď svedkyne a poškodenej S. E., ktorá podrobne popísala násillné sexuálne praktiky obžalovaného a tiež spôsoby, akým bola zo strany obžalovaného týraná. Ďalej pri uznaní viny súd vychádzal z výpovede svedkyne V. E., ktorá bola v dvoch prípadoch priamo účastná sexuálneho násillia obžalovaného voči poškodenej, zo znaleckých posudkov z odboru psychológie, psychiatrie a ďalších listinných dôkazov, na ktoré v odôvodnení rozsudku podrobne poukázal. Nepriamo je obžalovaný usvedčovaný tiež výpoveďou svedka G. E. A.. Svoje skutkové zistenia v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného, pretože tieto boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi, z nich najmä už s uvedenými svedeckými výpoveďami poškodenej S. E. a svedkyne V. E.. Súd nemal žiadne pochybnosti o dôveryhodnosti výpovede poškodenej S. E., pretože ako vyplýva zo znaleckého posudku, neboli u nej zistené žiadne sklony ku konfabulačným tvrdeniam. Napokon poškodená nemala ani žiaden motív nepravdivo obžalovaného obviniť zo spáchania skutkov. Zo spáchania skutku pod bodom 2) je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou poškodenej S. E., ako aj svedkyne V. E. a tiež znaleckým posudkom, z ktorého vyplýva, že poškodená pociťovala konanie obžalovaného ako príkorie a trpela syndrómom týranej osoby. Napokon spáchanie skutkov obžalovaným mal súd preukázané aj z priestupkových spisov a nepriamo aj výpoveďou obžalovaného v priestupkovom spise č. ORP-P-387-TN 2010.

Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako súd prvého stupňa, pretože dôkazy, ktoré vyhodnotil okresný súd a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti, vykazujú uzavretý okruh dôkazov, ktoré jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností usvedčujú obžalovaného I. E. zo žalovaných skutkov uvedených vo výroku napadnutého rozsudku pod bodmi 1) a 2). Z uvedeného dôvodu odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k skutkovým zisteniam nepovažoval odvolací súd za dôvodné a neakceptoval ich.

Krajský súd sa stotožnil s právnou kvalifikáciou ustálenou v napadnutom rozsudku, keď konanie obžalovaného súd prvého stupňa v bode 1) po právnej stránke posúdil ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a) , b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. a § 139 písm.

c) Tr. zák., v bode 2) ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák.

Ani v postupe súdu prvého stupňa pri určovaní druhu a výmery trestu nezistil odvolací súd žiadne také pochybenia, ktoré by odôvodňovali prípadné zrušenie napadnutého rozsudku. Správne vychádzal zo zásad uvedených v § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., pričom prihliadol na závažnosť spáchaných trestných činov, mieru zavinenia, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery ako aj možnosti nápravy. Súd u obžalovaného nezistil žiadne poľahčujúce, ani priťažujúce okolnosti. Obžalovaný bol štyrikrát riešený za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, pričom jeho útoky smerovali proti poškodenej S. E. a dcére. Keďže obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil skôr, ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/129/2011 zo dňa 04.10.2011, doručený dňa 22.10.2011, za iný jeho trestný čin, preto správne súd prvého stupňa obžalovanému ukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 v znení nálezu Ústavného súdu SR č. 482/2012, pričom trest ukladal v rozpätí trestnej sadzby (7-15 rokov) podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. na samej spodnej hranici vo výmere 7 rokov. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, správne ho súd pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/129/2011 zo dňa 04.10.2011 ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Z takto rozvedených dôvodov nepovažoval odvolací súd odvolanie obžalovaného za dôvodné a toto podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.